

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาเพื่อให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูก ซึ่งด้วยสิ่งนี้ที่แสงของลูก ดวงวิญญาณถูกจุดขึ้น

คำถาม: เหตุใดพ่อจึงเรียกได้ว่าคารันคารวันฮาร์? อะไรที่ท่านทำด้วยตัวท่านเองและอะไรที่ท่านตั้งใจให้ผู้อื่นทำ?

คำตอบ: บาบัพุดา: พ่อทำงานของการพูดมูร์ลีให้แก่ลูก ๆ พ่อพูดมูร์ลีแก่ลูก ให้มนตราแก่ลูกและทำให้ลูกมีค่า และแล้วพ่อก็ทำพิธีเปิดสวรรค์ผ่านลูก ๆ ลูกกลายเป็นผู้นำศาสน์และให้ศาสน์แก่ทุกคน พ่อให้กำหนดแก่ลูก ๆ นี่คือการกำหนดแก่ลูก ๆ และพรของพ่อ

เพลง: ใครได้มาที่นี้ในเวลาเช้าตรู่?

โอม ชานติ ลูก ๆ ได้ยินเพลงนั้นแล้ว ใครมาปลุกเราลูก ๆ ให้ตื่นในตอนเช้าตรู่ เพื่อที่ดวงตาที่สามของความรู้ของเราเปิดขึ้นอย่างสมบูรณ์? ดวงตาที่สามของความรู้ของเราได้ถูกเปิดขึ้นด้วยมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีการกล่าวว่าพ่อคือผู้เดียวที่จุดแสงของเราแต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านคือพ่อ พวกบราห์มสมาจีเชื่อว่าท่านคือเปลวไฟ แสงสว่าง พวกเขาเฝ้ารักษาระเบียงให้จุดอยู่เสมอในวัดของพวกเขาเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในรูปของแสง เหตุนี้เองพวกเขาจึงจุดตะเกียงในวัดของพวกเขา พ่อไม่ได้จุดตะเกียงของลูกด้วยไม้ขีด นี่คือนั่นสิ่งพิเศษสุดอย่างสมบูรณ์ ได้มีการร้องเพลงว่า: หนทางและวิธีการของพระเจ้าพิเศษสุด เวลานั้นลูก ๆ เข้าใจว่าพ่อมาและสอนความรู้และโยคะแก่ลูกเพื่อที่จะประพานครทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ลูกอย่างแน่นอนที่ต้องมีบางคนที่ต้องมีสิ่งนี้แก่ลูก ร่างกายจะไม่สอนสิ่งใดเลย เป็นดวงวิญญาณนั้นที่ทำการทุกสิ่ง สันสการ์ที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ เพราะการคงอยู่ของราวันในเวลา สันสการ์ของมนุษย์จึงไม่ดี นั่นคือกิเลสทั้งห้าได้เข้าไปในทุกคน กิเลสทั้งห้าเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในพวกเขา เมื่อมีอำนาจการปกครองของเทพในบาร์ต สันสการ์ที่ไม่ดีเหล่านี้ก็ไม่ได้คงอยู่ ลูกเคยเติมเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด เหล่าเทพมีสันสการ์ที่ดีเช่นนั้นและเวลานี้ลูกกำลังสร้างสมสันสการ์เหล่านั้น พ่อเท่านั้นที่มาและประพานครทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสต่อทุกคนในหนึ่งวันที่ มีกูราลา บนหนทางบัตติตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของหนทางนั้นแต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่สามารถประพานครทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส หรือการหลุดพ้นให้กับแม้หนึ่งคนได้ เป็นเมื่อพ่อได้มาเท่านั้นที่ทุกคนได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ผู้คนเรียกหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเพื่อให้ท่านมาและทำลายล้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์และทำพิธีเปิดโลกที่บริสุทธิ์นั่นคือเปิดประตูของโลกที่บริสุทธิ์ พ่อท่านมาและเปิดประตูด้วยผู้เป็นแม่ชีพชคตี คำว่า “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” ได้มีการจดจำกันมา ไม่มีหญิงใดของเวลานี้ได้รับการคารวะเพราะไม่มีใครในบรรดาพวกเขาสูงส่ง เป็นผู้ที่เกิดด้วยพลังโยคะที่เรียกว่าสูงส่ง ลักษมีและนารายณ์เรียกว่าสูงส่ง เมื่อเหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในบาร์ต บาร์ตก็สูงส่ง มนุษย์ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาเฝ้าแต่ทำแผนการของตัวเอง คานธีก็ต้องการอาณาจักรของรามด้วยเช่นกันที่เป็นข้อพิสูจน์ว่านี่คืออาณาจักรของราวัน บาร์ตไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องมี บาบูจีที่ไม่มีขีดจำกัด(พ่อ) the unlimited Bapuji (Father) ในการก่อตั้งอาณาจักรของรามและทำลายอาณาจักรของราวัน ลูก ๆ รู้ว่าเวลานี้อาณาจักรของราวันจะถูกเผา ดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังหลับไหลของความไม่รู้ ลูกรู้ว่าลูกเคยหลับไหลอยู่ด้วยกันและพ่อท่านได้มาและปลุกลูกให้ตื่น กลางคืนของบัตติกำลังมาถึงตอนสิ้นสุดและกลางวันกำลังจะเริ่มขึ้น กลางคืนกำลังสิ้นสุดและกลางวันกำลังเริ่มต้น พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ท่านให้himิตที่สูงส่งและดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูก ๆ ซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกรู้จักทั้งโลกในเวลา นี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือละครที่ไม่สูญสลายที่ได้กำหนดไว้แล้วและนั่นก็เฝ้าแต่หมุนไป เวลานั้นลูกได้ตื่นแล้วแต่ทั้งโลกกำลังหลับอยู่ เวลานั้นลูก ๆ รู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก- โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ที่เหลือทั้งหมดของโลกกำลังหลับไหลในความหลับไหลของความไม่รู้ของกุมภกรณ ไม่มีใครรู้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือใคร ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พวกเขาไม่พูดว่า: มาและบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลกแก่เรา พ่อพูดว่า: ด้วยการรู้จักวงจรโลกนี้ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองของโลก เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าการทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า สงครามต้องเกิดขึ้น ไม่มีสงครามระหว่างฆราวาสกับพนักดาวาส ใครคือพนักดาวาส? ไม่มีใครรู้ ไม่มีเรื่องของกองทัพลูกมีดวงวิญญาณสูงสุดจากเหนือโลกนี้เป็นฝ่ายของลูกในทางปฏิบัติ ลูกได้รับมรดกจากพ่อท่านเท่านั้น ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณกฤษณะใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้เขากำลังได้รับมรดกจากพ่ออีกครั้งหนึ่ง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกชั่วร้าย เวลานั้นอย่างแน่นอนที่ลูก ๆ ต้องกลับมาสาโทประธานก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้น คงอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัวขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก คำว่า “พระเจ้าพูด” ได้รับการจดจำ ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้าน กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดเดี๋ยวนี้ออดีตคืออดีต สิ่งนี้ทั้งหมดถูกกำหนดไว้ในละคร โลกต้องกลับมาสาโทประธาน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ไม่ได้เป็นการกำหนดไว้โดยพระเจ้า ฆะตากรรมของละครได้ถูกสร้างขึ้นในวิธีนี้ นั่นคือสิ่งที่พ่อนั่งที่นี้และอธิบาย พ่อมาเมื่อครั้งที่สองของวงจรกำลังจะสิ้นสุด พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อกลางคืนกำลังสิ้นสุดและกลางวันจะเริ่มขึ้น ผู้คนพูดถึงกลางคืนของชีวิตด้วยเช่นกัน ผู้กราบไหว้บูชาของชีวิตมี

ความเชื่อในกลางคืนของชีวา รัฐบาลได้ยกเลิกการเฉลิมฉลองวันนั้นอย่างเป็นทางการในวันหยุด มิฉะนั้นวันหยุด (holiday) นั้นก็จะดำเนินต่อไปเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งเดือน ไม่มีใครรู้ว่าชีวาคือผู้ประทานครการหยุดพักเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกสำหรับทุกคน เพียงเท่านั้นเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และประทานครความสุขสำหรับทั้งหมด วันเกิดของท่านควรจะได้รับเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตาโดยผู้ที่อยู่ในทุกศาสนาเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งเดือน พ่อได้มาและประทานครการหยุดพักเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกโดยตรงให้แก่บาร์ตโดยเฉพาะ เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ ก็เคยเป็นอาณาจักรของเทพ ไม่มีศาสนาอื่นใดคงอยู่ในเวลานั้น เหล่าเทพเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีการแบ่งแยกกาลา ไคเลย เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: อีกครั้งหนึ่งที่เรากำลังได้มาซึ่งอาณาจักรอันสูงส่งของเราที่มีความแข็งแกร่งไม่ไหวหวั่นสิ้นคลอน ของความสงบ ความสุขและความมั่งคั่ง 5000 ปีที่แล้วเช่นกันลูกก็ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ในอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทร์ทวารค์ ได้รับการจดจำว่า: ราชารามเป็นเช่นไรปวงประชาของรามก็เป็นเช่นนั้น ไม่มีความไร้ศีลธรรมจรรยาที่นั่น บาบาได้อธิบายแก่ลูกเกี่ยวกับบราห์มาและวิษณุแล้วว่าอะไรคือความสัมพันธ์ต่อกันของพวกเขา พวกเขาได้สร้างภาพที่อัศจรรย์ใจเช่นนั้นที่แสดงให้เห็นว่าบราห์มาปรากฏออกมาจากสะดือของวิษณุ! บาบาอธิบายว่า ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นสรีสวัสดิและบราห์มา แม่ของชาวโลกและพ่อของชาวโลกในตอนสุดท้าย ทั้งสองนี้กลายเป็นวิษณุ นั่นคือลักษมีและนารายณ์ พ่อหนังที่นี้และอธิบายว่าภาพลักษณ์เหล่านั้นทั้งหมดที่ลูกเห็นไม่ถูกต้อง แม้แต่ภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตของชีวาที่พวกเขาสร้างขึ้นก็ไม่ถูกต้อง พวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตเพื่อบดบัง จิตจะสามารถได้รับการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? พวกเขาไม่แม้จะเข้าใจเกี่ยวกับบราห์มา วิษณุ และชางก้า พวกเขาพูดถึงตรีมูรติบราห์มา พวกเขาแม้พูดถึงการสร้างด้วยบราห์มาและการหล่อเลี้ยงด้วยวิษณุแต่บราห์มาไม่ได้ทำการก่อตั้ง บราห์มาจะทำการก่อตั้งสวรรค์หรือไม่เลย! เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นทำการก่อตั้งสวรรค์ ดวงวิญญาณนี้ไม่บริสุทธิ์และเรียกได้ว่าเป็นบราห์มาที่มีตัวตน และแล้วดวงวิญญาณนี้จะกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน และแล้วเขาจะไปสู่ยุคทองและกลายเป็นนารายณ์ ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ประชาบิดาบราห์มานั้นจำเป็นที่นี้ อย่างไรก็ตามพวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ของท่านที่คงอยู่ที่นั่น ท่านเองเดียวกัน ในความเป็นจริงเครื่องประดับของความรู้เป็นของลูกแต่พวกเขาได้ให้สิ่งเหล่านี้แก่วิษณุ หลังจากที่พวกเขากระทำบดบังอย่างจริงจังพวกเขาก็มีนิมิต ชื่อของมีราได้รับการจดจำ ในบรรดาผู้ทำบดบังที่เป็นชายอันดับหนึ่งคือนาราดและในบรรดาผู้ทำบดบังที่เป็นหญิงนั้นมีมีราได้รับการจดจำ เวลาลูกกำลังรับฟังความรู้นี้เพื่อที่จะกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ การแต่งงานของลูกเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน พวกเขาได้แสดงว่านาราดไปสู่การชุมนุมและถามว่าเขาสามารถแต่งงานกับลักษมีได้หรือไม่ เวลาลูกกำลังกลับมาที่มีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมี เรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางบดบัง พ่อหนังที่นี้และอธิบายสิ่งที่จริงแท้แก่ลูก ลักษมีได้คงอยู่ในยุคทองขณะที่นาราด ผู้ทำบดบัง คงอยู่ในยุคทองแดง นาราดจะเข้ามาในยุคทองได้อย่างไร? เป็นราเด์และกฤษณะผู้ที่ได้รับชื่อว่าลักษมีและนารายณ์หลังจากการแต่งงานของพวกเขา ผู้คนของบาร์ตไม่รู้แม้กระทั่งสิ่งนี้ มีความมืดของความไม่รู้อย่างมาก! พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านทำให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ด้วยเช่นกัน เวลาลูกควรจะได้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับวิธีการอธิบายแก่ผู้อื่น พ่อหนังที่นี้และอธิบายว่าภาพต่างๆ ได้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร พวกเขาได้แสดงภาพเนห์รู ปรากฏออกมาจากสะดือของคานธีจี มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างวิษณุเทพและมนุษย์นั้น! เวลาลูก ๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกมีประสบการณ์ความสุขต่างลำดับกันไป พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเรา ลูกไม่เคยได้ยินสิ่งเหล่านี้ก่อนหน้านี้เพราะพวกเขาได้เขียนว่ากิตะพูดโดยพระเจ้ากฤษณะ พระเจ้ามาเมื่อใดและเมื่อใดที่ท่านพูดกิตะ? ไม่มีวันที่หรือเวลา! พวกเขาพูดว่าช่วงระยะเวลาของวงจรถายเป็นหลายแสนปี ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น เวลานั้นพ่อหนังที่นี้และอธิบายแก่ลูก ๆ ต้นไม้ของบราห์มินเฝ้าแต่เติบโต จำนวนของลูกกำลังเติบโตมากขึ้นและก็จะเป็นอย่างนั้นนับไม่ถ้วน ลูก ๆ รู้ว่ามีสกุลที่แตกต่างกันไปรอบวงจรรอบๆ สกฐของเราบราห์มินสูงส่งที่สุด เราคือนักสังคัมสเกราะห้ที่แผ่ตัวที่แท้จริงของบาร์ต พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังทำให้เราทำงานรับใช้ เราทำงานรับใช้ทางจิตขณะที่ผู้คนเหล่านั้นทำงานรับใช้ทางโลก เมื่อพวกเขาถามลูกว่าลูกกำลังรับใช้บาร์ตอย่างไร บอกพวกเขาว่า: เราคือผู้รับใช้ทางจิต เรากำลังทำให้มีพิธีเปิด และการก่อตั้งสวรรค์ขึ้น ชีพบาบา คือคาร์ณคราวินฮาร์และท่านกำลังให้เราทำทุกสิ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ใครพูดมูรีลี? ท่านกระทำกรรมเช่นนั้น ท่านสอนลูกทำวิธีเดียวกัน ท่านให้มนตราที่ยิ่งใหญ่แก่ลูก: มานมานะภาพ! ท่านสอนวิธีการกระทำกรรมแก่ลูก และแล้วท่านก็บอกลูกว่า: เวลานั้นสอนผู้อื่น! เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นคาร์ณคราวินฮาร์ ลูก ๆ ให้คำสอนเดียวกันด้วยว่า: จดจำพ่อและมรดก! ลูก ๆ ต้องทำให้ศาสนานี้ไปถึงทุกหนแห่ง ไม่ควรจะเป็นว่าลูกให้ศาสนานี้แก่ผู้อื่นและตัวลูกเองไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วอะไรจะเกิดขึ้น? ผู้อื่นก็จะทำความเพียรพยายามและไปล่าหน้าขณะที่ผู้ที่ให้ศาสนแก่พวกเขาจะถูกทิ้งอยู่ข้างหลัง เมื่อลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามสำหรับการจดจำระลึกถึงลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ผู้อื่นจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เช่นที่บาบาได้ให้ตัวอย่างของหญิงผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะ พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมาก แม้ว่าพวกเขาไม่ได้พบกับบาบาพวกเขาก็

ยังคงเขียนจดหมายถึงบาบา: “บาบาเวลานี้ฉันเป็นของท่าน อย่างแน่นอนฉันจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์” ลูก ๆ มีสติปัญญาที่มีความรักต่อพ่อ ลูกประจำของลูกถูกสร้างขึ้น มีลูกปัดคูลูกประจำของวิชฌและลูกประจำของรูตริค ทันทีที่ลูกหยิบลูกประจำ พ่อและลูกปัดคู่มายืนในมือของลูกเป็นอันดับแรก ลูกควรระต่อพวกเขา และแล้วก็มีลูกประจำ ลูกกำลังทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์และดังนั้นลูกประจำนี้จึงเป็นอนุสรณ์ของลูก พ่อได้สร้างไฟบุชชัญญะของความรู้ของกิตะ ทั้งโลกเก่าจะถูกสังเวชเข้าไปในไฟบุชชัญญะของความรู้ พ่อคือพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด ท่านให้มรดกของความสุขอย่างสม่ำเสมอแก่ลูกเป็นระยะเวลา 21 ชาติเกิดในอนาคต ผู้ที่ได้ประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาในวงจรที่แล้วอย่างแน่นอนที่จะมาอีกครั้งหนึ่งตามแผนของละคร พ่อพูดว่า: ลูก ๆ หากลูกต้องการไปสู่ดินแดนแห่งความสุข กลับมาบริสุทธิ์! จดจำพ่อ! ลูกต้องไม่ร้องขอความเมตตาหรือการช่วยเหลือ ไม่เลย พ่อช่วยเหลือทุกคนแต่เป็นลูกที่ต้องทำความเพียรพยายาม ไม่มีเรื่องของพร พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! เป็นหน้าที่ของลูกที่จดจำพ่อ การให้การกำหนดแก่ลูกคือความเมตตาของท่าน ลูกอาจจะรับประทาน ดื่ม ท่องทวัรีไปทั่วแต่ลูกต้องรับประทานอาหารบริสุทธิ์เท่านั้น เรากำลังกลายเป็นเทพ ไม่ควรจะมีหัวหอม ฯลฯ ที่นั่น ลูกต้องสละละทิ้งทั้งหมดนั้นที่นี้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น แม้แต่เมล็ดของพวกนั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ในทำนองเดียวกัน ไม่มีความเจ็บป่วย ฯลฯ ในยุคทอง มองดูซิว่าเวลานี้มีความเจ็บป่วยปรากฏขึ้นมามากเพียงใด! ไม่มีสิ่งใดไม่บริสุทธิ์ที่นั่นทุกสิ่งสาโทประธาน มองดูว่าผู้คนที่นี่รับประทานอะไร! เวลานี้พ่อบอกลูก ๆ ว่า: จดจำพ่อและตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมสายใยของตัวลูกเองกับพ่อเท่านั้นและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ อัจชะ ถึงลูก ๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อดีตเป็นอดีต ลืมอดีตและทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสาโทประธานขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก อย่างแน่นอนกลับมาบริสุทธิ์ก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้น
2. คงอยู่อย่างซื่อแฉะในการทำงานรับใช้ที่แท้จริงของการทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ อาหารและเครื่องดื่มนั้นของลูกต้องผู้บริสุทธิ์อย่างมาก รับประทานอาหารที่บริสุทธิ์เท่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองผู้มีศีลปฏิบัติของโยคะ (yogyukt- โยคยุกต์) และจบสิ้นความไม่รู้ทั้งหมดโดยการเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ (master knowledge-full)

ผู้ที่เป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้จะไม่มีความรู้ประเภใดหลงเหลืออยู่ภายในพวกเขา พวกเขาไม่สามารถพูดว่าพวกเขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้และแสดงเหตุผลแก้ตัว ลูก ๆ ผู้เป็นตัวของตัวเองไม่สามารถไม่รู้ต่อสิ่งใด ๆ และผู้ที่มีศีลปฏิบัติของโยคะ(โยคยุกต์) ได้มีประสบการณ์ของการรู้ทุกสิ่งเรียบร้อยแล้ว พวกเขาเข้าถึงประกายและการดึงดูดใจของมายา นั้นว่าไม่น้อยเลย รู้ว่ามายานั้นมีเสน่ห์ดึงดูดอย่างมากและดังนั้นพวกเขาต้องอยู่อย่างระมัดระวัง ผู้ที่ได้เข้าใจความรู้ของมายาในทุกรูปแบบของเธอพบว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะพ่ายแพ้

คติพจน์: ผู้ที่มีความสุขในหัวใจ(prasannchit) อย่างสม่ำเสมอ ไม่สามารถเต็มไปด้วยคำถาม(prashanchit)ได้

*** โอม ชานติ ***